

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Alicante (Hiszpania) w dniu 18 września 2019 r. – Banco Santander, S.A./VF i WD

(Sprawa C-691/19)

(2019/C 423/29)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Alicante

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Banco Santander, SA

Druga strona postępowania: VF i WD

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodna z określoną w art. 6 ust. 1 dyrektywy (¹) zasadą braku związania jest wykładnia sądowa (polegająca na tym, że zwrot kwot nienależnie zapłaconych na podstawie warunku dotyczącego kosztów ujętego w umowie kredytu hipotecznego zawartej z konsumentem nie jest skutkiem stwierdzenia nieważności, lecz niezależnego roszczenia podlegającego terminowi przedawnienia), która pozwala na ostateczne związanie konsumenta warunkiem dotyczącym kosztów, gdyż nie może on uzyskać zwrotu, jeżeli wspomniane roszczenie uległo przedawnieniu?
- 2) Czy zgodna ze wspomnianą zasadą jest instytucja przedawnienia roszczenia o zwrot kwoty nienależnie zapłaconej na podstawie zastosowania warunku uznanego za nieuczciwy, gdyż może ono się wiązać z utratą prawa do zwrotu, niezależnie od stwierdzenia nieważności warunku?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy pojęcie „rozsądnego terminu przedawnienia”, do którego odniósł się Trybunał, należy interpretować wyłącznie w oparciu o parametry krajowe, czy też przeciwnie, ten rozsądny charakter musi spełniać jakieś wymogi po to, aby zapewnić minimalny poziom ochrony dla konsumentów będących kredytobiorcami na całym obszarze Unii Europejskiej, i nie może stanowić zagrożenia dla istoty prawa do braku związania warunkiem uznanym za nieuczciwy?
- 4) Na wypadek uznania, że rozsądny charakter terminu przedawnienia musi spełniać pewne minimalne wymogi, czy ów rozsądny charakter może zależeć od chwili, w której ustawodawstwo krajowe przewiduje możliwość wytoczenia powództwa? Czy rozsądne jest, aby bieg terminu przedawnienia rozpoczął się w dniu zawarcia umowy, czy też, przeciwnie, zasada braku związania nieuczciwymi warunkami wymaga uprzedniego lub jednoczesnego stwierdzenia nieważności warunku dotyczącego kosztów, tak aby kredytobiorcy przysługiwał rozsądny termin na zażądanie zwrotu nienależnego świadczenia?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).